

Media and Culture, Institute for Humanities and Cultural Studies (IHCS)
Biannual Journal, Vol. 13, No. 2, Autumn and Winter 2023-2024, 167-183
<https://www.doi.org/10.30465/ismc.2023.44541.2700>

Investigating the Motivation to Use Emoji among Iranian Media Activists on Twitter

Parvin Faghfouri Azar^{*}, Reza Gholam Azari^{**}
Maryam Iraji^{***}

Abstract

Today, the invention of emojis has led to the emergence of a new language for communication in social networks. This research is practical in terms of purpose and cross-sectional in terms of implementation and was conducted with the aim of investigating and comparing the motives of using emojis among Iranian media activists on Twitter.

The population of this research was the members of the Journalist Association of Tehran province and the selected sample included 40female journalists and 40male journalists with more than 3years work experience and active on Twitter. The data were collected and analyzed through a researcher-made questionnaire, SPSS software version26 and Kolmogorov-Smirnov and Student's independent t-tests. Based on the results, women and men use emojis in the text of their tweets to express emotions, to replace verbal communication signs, to replace words, to help understand the message, to soften the tone. The message, information transmission, shortening of the text, sufficient variety of emojis, and the possibility of inappropriate perception of the message had similar conditions to a large extent; But there were significant differences

* PhD student, Department of Linguistics, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran,
pn.faghfouri@gmail.com

** Assistant Professor, Department of Media and Culture, Central Iran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran (Corresponding Author), Azarigh2012@gmail.com

*** Assistant Professor, Department of Linguistics, Central Tehran Branch, Islamic Azad University, Tehran, Iran, miraji80@gmail.com

Date received: 16/02/2023, Date of acceptance: 14/05/2023

Abstract 168

in the motivations of people's level of intimacy, making the message attractive, frequent use of emojis and a way to judge people.

Keywords: Emoji, Non Verbal Communication, Social Networks, Twitter.

بررسی انگیزه استفاده از ایموجی میان فعالان ایرانی حوزه رسانه در تولید

پروین فغفوری آذر*

غلامرضا اذری **، مریم ابرجی ***

چکیده

اگرچه مدت‌زمان نسبتاً کوتاهی از ابداع و توسعه ایموجی‌ها در قالب نمادهایی کوچک و تصاویر دیجیتالی در بستر پیام‌های الکترونیکی می‌گذرد، اما در چند سال اخیر شاهد ظهور و تکوین زبانی نوین برای نسل جدید ارتباطات و تعاملات انسانی در بستر شبکه‌های اجتماعی هستیم. این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش اجرا، پیمایشی مقطعی بوده و با هدف سنجش و مقایسه انگیزه‌های استفاده از ایموجی میان فعالان حوزه رسانه در تولید انجام شد. جامعه آماری این تحقیق، اعضای انجمن صنفی روزنامه‌نگاران استان تهران و نمونه منتخب نیز شامل ۴۰ روزنامه‌نگار زن و ۴۰ روزنامه‌نگار مرد بود که سابقه کار بیشتر از ۳ سال و حساب کاربری فعال در تولید داشتند. داده‌ها از طریق پرسشنامه محقق‌ساخته که روایی و پایابی آن به تأیید رسید، گردآوری و با استفاده از ویرایش ۲۶ نرم‌افزار SPSS و آزمون‌های کولمگروف-اسمیرونوف و تی استیوینت مستقل، تحلیل شدند. براساس نتایج به دست آمده در سطح اطمینان ۹۵ درصد، زنان و مردان در متن تولیدات خود برای استفاده از ایموجی‌ها در انگیزه‌های بیان احساسات، جانشین نشانه‌های ارتباطات کلامی، جانشین کلمات، کمک به تفہیم پیام، تلطیف لحن پیام، انتقال اطلاعات، کوتاه‌کردن متن، کافی‌بودن تنوع ایموجی‌ها و امکان برداشت

* دانشجوی دکتری گروه زبان‌شناسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران،
pn.faghfouri@gmail.com

** استادیار، گروه رسانه و فرهنگ، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)،
Azarigh2012@gmail.com

*** استادیار، گروه زبان‌شناسی، واحد تهران مرکزی، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران،
miraji80@gmail.com

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۷/۰۸، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۰/۰۵

نامناسب از پیام تا حد زیادی شرایط مشابهی داشتند؛ اما در انگیزه‌های میزان صمیمیت افراد، جذاب کردن پیام، استفاده مکرر از ایموجی‌ها و راهی برای قضاوت اشخاص، دارای تفاوت‌هایی معنادار بودند.

کلیدواژه‌ها: ایموجی، ارتباطات غیرکلامی، توئیتر، شبکه‌های اجتماعی.

۱. مقدمه

رسانه‌های نوین ارتباطی بخش جدایی‌ناپذیری از زندگی انسان‌ها محسوب می‌شوند که شبکه‌های اجتماعی و پیام‌رسان‌های فوری، بهروزشده‌ترین نسخه این رسانه‌ها به‌شمار می‌روند. شبکه‌های اجتماعی نسل جدیدی از فضای ارتباطات اجتماعی محسوب می‌شوند که به‌رغم عمر کوتاه، به خوبی جای خود را در زندگی عموم مردم باز کرده و به یکی از اولویت‌های اصلی کاربران اینترنت تبدیل شده‌اند. توسعه و همه‌گیری انواع شبکه‌های اجتماعی از جمله توئیتر در سالیان اخیر، کانال‌های ارتباطی سهل‌الوصول و فرآگیر برای ایجاد تعاملات انسانی ایجاد کرده‌اند که با استفاده از کلمات و تصاویر، به ارائه و انعکاس نگرش، هویت، ایدئولوژی، فرهنگ و زوایای گوناگون زندگی اجتماعی انسان‌ها می‌پردازند و به‌آنها شکل می‌دهند. افزایش روزافرون دسترسی به اینترنت و سهولت ارسال پیام‌های تصویرمحور، باعث ترویج روشی جدید برای ارسال پیام‌ها و برقراری ارتباطات در قالب ایموجی شده است. استفاده از ایموجی در سالیان اخیر به رویه و سبکی مدرن در برقراری ارتباطات تبدیل شده و می‌توان آن را کوتاه‌ترین مسیر و الگویی محبوب برای تبادل پیام‌های غیرکلامی در نظر گرفت (آنکیت کاریریا Kariryaa, Ankit ۲۰۲۰: ۱۷).

بازنمایی احساسات فیزیکی به صورت نمادین اگرچه ممکن است مهم‌ترین دلیل استفاده از ایموجی در ارتباطات آنلاین و ارسال انبو پیام‌ها در بسترها رسانه‌ای از جمله شبکه‌های اجتماعی محسوب شود، اما ایموجی‌ها کارکردهای ارتباطی متعددی دارند که عموم کاربران و مخصوصاً فعالان حوزه رسانه، آگاهانه یا ناخودآگاه به طور متعدد از آن استفاده می‌کنند. اگرچه نگارش کلمات و نحوه بیان محتوا در رسانه‌های مرسوم باید روزآمد، عام‌المنفعه، نزدیک به محاوره، پویا، متنوع، موجز و پیراسته باشد، اما ظهور و توسعه روزافزون شبکه‌های اجتماعی از جمله توئیتر به عنوان یکی از مهم‌ترین بسترها تولید محتوا که به خصوص از سوی روزنامه‌نگاران و فعالان حرفه‌ای حوزه رسانه استفاده می‌شود، تغییرات بنیادین در نگارش و بیان کلمات و پیام‌های موردنظر با تأکید بر صرفه‌جویی در زمان، اختصارگویی و بیشینه‌سازی

تعامالت انسانی ایجاد کرده است. از جمله این دگرگونی‌ها، می‌توان به ابداع ايموجي‌ها اشاره کرد؛ تا جایی که براساس اعلام منابع رسمی، در بیش از ۲۰ درصد از تؤییت‌های عمومی موجود در تؤییتر، از ايموجي استفاده می‌شود و طبق گزارش تؤییتر هلپ ستر، در بیش از ۵۰ درصد موقع برای ارائه دیدگاه و توضیح‌های ذیل تؤییت‌ها، حداقل یک ايموجي وجود دارد (ژائو و ژنگ (Zhao&Zeng. ، ۲۰۱۷). بهره‌گیری آسان، بی‌نیازی از نظام آموزشی سنتی، فهم ساده، کاربرد و کارایی از ویژگی‌های ايموجي به عنوان زبانی تصویری است که استفاده همگانی از آن را جهانشمول ساخته، به نحوی که در سال ۲۰۱۳ واژه ايموجي وارد لغتنامه آكسفورد و در سال ۲۰۱۵ نیز وارد فرهنگ وبستر شد. اهمیت ايموجي‌ها در ارتباطات آنلاین به قدری گسترش یافته است که لغتنامه آكسفورد نیز در سال ۲۰۱۵ ايموجي صورت اشکالود از خنده را به عنوان کلمه سال انتخاب کرد.

نتایج حاصل از تحقیقات متعدد، بیانگر آن است که از یکسو، انگیزه افراد برای استفاده بیش از پیش از ايموجي، ابعاد اجتماعی متعددی از جمله تحقق خواسته‌های شخصی، هویت‌بخشی و تعلق گروهی، ارائه احساسات، جایگزینی کلمات و صرفه‌جویی در زمان دارد و ازسوی دیگر، تمامی این موارد به طور معناداری با جنسیت کاربران در دستیابی به اهداف ارتباطی، همبستگی دارند (توسل (Tossel) و همکاران، ۲۰۱۲). با توجه به گسترش روزافروزن طراحی و استفاده از ايموجي‌ها در عموم رسانه‌های اجتماعی و به خصوص تؤییتر، فراگیرشدن نسیی استفاده از ايموجي میان فعالان رسانه‌ای در ایران، همچنین توجه ناکافی به انجام مطالعات علمی ازسوی پژوهشگران کشورمان در این زمینه، در این تحقیق تلاش شد در گام نخست، به انگیزه استفاده از ايموجي‌ها توسط فعالان رسانه‌ای استان تهران پرداخته شود و در گام بعدی، تفاوت میان کاربران زن و مرد در انگیزه استفاده از ايموجي‌ها، بررسی شود.

۲. پیشینهٔ پژوهش

ايموجي در قالب نمادهایی کوچک و تصاویر دیجیتالی، در بستر پیام‌های الکترونیکی و از طریق ايمیل یا سایر شبکه‌های اجتماعی به کار گرفته می‌شود (درزنر و هرینگ (Herring & Dresner، ۲۰۱۰). ايموجي اقتباس انگلیسی از کلمه ژاپنی emoji است که حرف e بیانگر تصویر emoji به معنای حروف الفباء و برهمناس، ايموجي به طور مختصر «تصویر-واژه» قلمداد می‌شود (دانسی (Danesi، ۲۰۱۷: ۱۱۶). ايموجي برای نخستین بار اوایل دهه ۱۹۹۰ میلادی توسط شیگه تاکا کورتیا و شرکت دوکومو در ژاپن طراحی شد و همزمان با عرضه

نخستین نسل از اینترنت تلفن همراه در سال ۱۹۹۷، به طور رسمی ۱۷۶ ایموچی به طور رسمی در اختیار عموم کاربران قرار گرفت (درزنر و هرینگ، ۲۰۱۳: ۱۱-۷). به دلیل استقبال گسترده از ایموچی‌ها، شرکت مادر گوگل در سال ۲۰۰۷ رسمیت بخشیدن به ایموچی‌ها را از کنسرسیوم یونیکد که وظیفه برقراری استانداردهای متنی میان کامپیوترها و گوشی‌ها را بر عهده دارد، خواستار شد. بدین ترتیب در سال ۲۰۱۰ با اعلام اینکه ایموچی‌ها روندی گذرا نیستند، ۸۶۰ ایموچی پرکاربرد به استاندارد یونیکد اضافه شد (McCaloush، ۲۰۱۹: ۳). تا پایان می ۲۰۲۰، در مجموع ۳۳۰۴ ایموچی به طور رسمی در استاندارد یونیکد فهرست‌بندی شد. در ادامه، ایموچی‌پدیا به عنوان مرجعی برای ایموچی در سال ۲۰۱۶ توسط جرمی برگ ایجاد شده و ایموچی‌ها در ۷ گروه عواطف و احساسات انسانی، حیوانات و طبیعت، غذا و نوشیدنی، فعالیت‌های ورزشی، سفر و مکان‌ها، نمادها و پرچم‌ها طبقه‌بندی شدند (باربری Barberie) و همکاران، ۲۰۱۶: ۲۴۱).

والتر و داداریو (Walther & Daddario، ۲۰۰۱) در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که یکی از دلایل مهم استفاده از ایموچی‌ها آن است که افراد می‌خواهند پیام‌هایشان کمتر جلدی و بیشتر دوستانه به نظر برسد. درکر (Darks) و همکاران (۲۰۰۸) در پژوهش خود درباره ویلاگ‌نویسان دریافتند که افراد از ایموچی‌ها برای بیان احساساتی نظری طنز، کایه، شوخ‌طبعی و تقویت پیام در مکالمات اینترنتی استفاده می‌کنند. اسکوهوولت (Skovholt) و همکاران (۲۰۱۴) در مطالعه‌ای با موضوع انگیزه استفاده از ایموچی در ایمیل‌های مرتبط با حوزه کسب و کار، به این نتیجه رسیدند که ایموچی‌ها نه تنها نشان‌دهنده احساسات هستند، بلکه جزئیات و اطلاعات حمایتی درباره نحوه درک و تفسیر کلمات و عبارات ارائه می‌دهند و بر این موضوع تأکید داشتند هنگامی که ایموچی‌ها کنار امضای انتهای ایمیل‌های رسمی قرار می‌گیرند، حس شوخ‌طبعی را القا کرده و باعث تقویت پیام و برخی از کنش‌های گفتاری می‌شوند. در پژوهش آدامز Adams (۲۰۱۷) بر این موضوع تأکید شد که بسیاری از کاربران وی‌چت، هنگام پیام‌دادن بدون استفاده از ایموچی‌ها، احساس محدودیت و ناراحتی داشتند. هرینگ و دایناس (۲۰۱۷) نیز با انتخاب و مطالعه دقیق شبکه اجتماعی فیسبوک، به این نتیجه رسیدند که کارکردهای ارتباطی ایموچی‌ها از جمله توانایی جایگزینی با کلمات، تغییر لحن متن، افزودن نشانه‌های غیرکلامی برای تفسیر معنای پیام، دادن اطلاعات اضافی در متن، ارائه پاسخ احساسی به محتوا و پیشگیری از ابهام، انگیزه استفاده افراد از ایموچی را به طور معناداری افزایش می‌دهد. تاندیونومانا و تسورویا

(Tandyonomanu & Tsuroyya ۲۰۱۸) نیز دریافتند که ايموجى ها به کاربران فيسبوك کمک می کنند تا معنای موردنظرشان توسط گيرندگان پیام متنی، بهطور صحیح تری درک شود. براساس نتایج حاصل از تحقیق گاون و مکالوچ (۲۰۱۹)، ايموجى ها می توانند جایگزین مناسبی برای پیام های کلامی در رسانه های اجتماعی، از جمله توئیتر و فيسبوك، باشند. به باور لی (Li) و همکاران (۲۰۱۹)، استفاده از ايموجى ها در پیام های ارسالی کاربران کره ای توسط تلفن های هوشمند، تأثیر مثبت و معناداری بر کیفیت انتقال معنا و به ویژه احساسات در ارتباطات انسانی داشت و همچنین، زنان در مقایسه با مردان، از ايموجى ها بیشتر استفاده می کنند. براساس نتایج حاصل از تحقیق سلمان بکیر (Bakir, Salman) و هادی حاجی حسین (۲۰۱۹)، مشخص شد استفاده دانشجویان زن از ايموجى ها بیشتر بوده و بیشتر دانشجویان از ايموجى ها برای ابراز بهتر احساسات استفاده می کنند. علاوه بر آن، اغلب آنها از ايموجى ها در مکالمات دوستانه شان استفاده کرده و در مکالمات رسمی، ايموجى کاربرد کمتری دارد. با ترورت (Batrorth ۲۰۱۹) و هرینگ و دایناس (۲۰۲۰) نیز بر این موضوع تأکید کردند که جنسیت با تنوع استفاده از ايموجى ها، ارتباط معناداری دارد. چاتزیکریستو (Chatzichristos) و همکاران (۲۰۲۰) دریافتند که وجود ايموجى در کنار برخی لغات پیچیده، موجب تسهیل درک معنای پیام می شود. گیبون (Guibon) و همکاران نیز (۲۰۲۱) نیز در تحقیق خود بیان کردند اغلب کاربران شبکه های اجتماعی، ترکیبی از عقاید، باورها و احساسات را می توانند از طریق ارسال ايموجى هایی با معنای خاص در متنون ارسالی، به خوبی استنباط کنند.

استفاده از ايموجى در رسانه های اجتماعی از دیدگاه های مختلف بررسی و تفاوت جنسیتی و بررسی رفتارهای آنلاین کاربران در شبکه های اجتماعی، از سوی اندیشمندان علوم مختلف، بررسی شده است. گودین (۲۰۲۱) با اشاره به برتری زنان در استفاده از ايموجى، بر این موضوع تأکید دارد که زنان در پیام های خود از طیف وسیعی از ايموجى ها استفاده می کنند. از نگاه آن واگنر (Vagner, Ann. ۲۰۲۰)، ايموجى به عنوان ابزار ارتباط الکترونیکی نوین در پیام های متنی، به طور شگرفی بر عواطف و احساسات تاثیر می گذارند. هرچند در گذشته، بیان احساسات کلامی محدود به ارتباطات رودررو بود، اما در ارتباطات ايموجى محور، ساختارهای تعاملی تغییر یافته و فقط با چند ايموجى، می توان اوج خصومت - دلبتگی، ناراحتی - شادی، تعارض - همبستگی را در سطوح فردی، گروهی و اجتماعی نشان داد.

۳. روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش اجرا، پیمایشی مقطعی بود. جامعه آماری این پژوهش، ۴۱۶ نفر از روزنامه‌نگاران و فعالان رسانه‌ای استان تهران بودند که به طور رسمی و حرفه‌ای، فعالیت رسانه‌ای داشتند. براساس اعلام دبیر انجمن صنفی روزنامه‌نگاران تهران، از میان ۴۱۶ نفر فعال شاغل در حوزه رسانه، ۲۰۴ روزنامه‌نگار زن و ۲۱۲ روزنامه‌نگار مرد در این حرفه مشغول فعالیت بودند که ۱۰۲ نفر از این افراد، به‌طور مستمر از شبکه اجتماعی توئیتر برای ارسال پیام و تبادل اطلاعات استفاده می‌کردند. براساس محاسبات انجام‌شده از طریق فرمول کوکران برای انتخاب نمونه آماری بالحاظ سطح خطای ۵درصد، ۸۰ نفر از اعضای انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ساکن تهران که دارای حساب کاربری فعال در شبکه اجتماعی توئیتر بودند و در جلسات ماهانه انجمن حضور مؤثر داشتند، به عنوان مشارکت‌کنندگان و اعضای حاضر در نمونه آماری تحقیق پیش‌رو، انتخاب شدند.

به دلیل فقدان پرسشنامه استاندارد و بومی شده در رابطه با بررسی انگیزه استفاده از ایموجی‌ها در فضای مجازی و به‌طور خاص در شبکه اجتماعی توئیتر، برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه محقق‌ساخته استفاده شد. این پرسشنامه در قالب ۱۳ سؤال با پاسخ‌دهی طیف لیکرت پنج گزینه‌ای (۵ = همیشه درست، ۴ = اغلب درست، ۳ = گاهی درست، ۲ = به ندرت درست، ۱ = کاملاً نادرست) و با هدف بررسی انگیزه کاربران زن و مرد فعال در حوزه رسانه برای استفاده از ایموجی‌ها در متن توثیت‌های خود، با رویکرد هرینگ و دایناس (۲۰۱۷) تنظیم شد. سوال‌ها و روایی صوری این پرسشنامه به تأیید اساتید و کارشناسان حوزه زبان‌شناسی و ارتباطات رسید و میزان پایایی پرسشنامه با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ، ۰/۸۹ تعیین شد.

پس از طرح موضوع و اهمیت انجام این پژوهش در یکی از جلسات انجمن و اعلام شرایط ورود مشارکت‌کنندگان به مطالعه از جمله ابراز علاقه، داشتن حساب کاربری فعال توئیتر، علاقه به استفاده از ایموجی در پیام‌های ارسالی و دارابودن حداقل ۳ سال سابقه رسمی روزنامه‌نگاری، تمامی افراد واجد شرایط، آمادگی خود را برای حضور در این مطالعه اعلام داشتند. پس از تقسیم علاقمندان به دو گروه زنان (۴۷ نفر) و مردان (۵۵)، دو گروه ۴۰ نفره به صورت تصادفی از میان آنها انتخاب شدند. بدین ترتیب و بعد از معرفی پژوهشگر، طرح و اهداف مورد نظر از انجام این پژوهش به مشارکت‌کنندگان، پرسشنامه محقق‌ساخته به صورت الکترونیکی برای آنها ارسال و با اعلام مراتب محترمانگی و صیانت از حریم شخصی آنها، داده‌های خام حاصل از پاسخ به پرسشنامه‌ها، جمع‌آوری شدند.

برای تحلیل داده‌ها، از آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد. در بخش آمار توصیفی از میانگین و انحراف استاندارد و در بخش آزمون استنباطی، از آزمون کولموگروف-اسمیرنوف برای تعیین وضعیت توزیع داده‌های پژوهش استفاده شد. محاسبه و مقایسه میانگین پاسخ‌های زنان و مردان به سؤالات پرسشنامه نیز با استفاده از آزمون تی استیودنت مستقل انجام شد. تحلیل داده‌های پژوهش نیز با استفاده از ویرایش ۲۶ نرم‌افزار SPSS انجام شد.

۴. یافته‌ها

پس از محاسبه شاخص‌های توصیفی از داده‌های گردآوری شده که جزئیات آن در جدول ۱ ارائه شده است، نتایج آزمون کولموگروف-اسمیرنوف نشان داد که توزیع داده‌های پژوهش، نرمال بود. با توجه به نتایج حاصل از تحلیل شاخص‌های توصیفی ازجمله میانگین داده‌های گردآوری شده، اولویت‌های انگیزشی استفاده از ايموجي برای زنان و مردان، متفاوت هستند (نمودار ۱).

اولویت‌های انگیزشی زنان برای استفاده از ايموجي عبارتند بودند از: کافی بودن تنوع ايموجي‌ها (۴/۸۰)، استفاده مکرر از ايموجي‌ها (۴/۵۶)، کمک به تفہیم پیام (۴/۵۵)، راهی برای قضاوت اشخاص (۴/۴۷)، جذاب کردن پیام (۴/۴۱)، میزان صمیمیت افراد (۴/۴۰)، بیان احساسات (۴/۲۰)، کوتاه کردن متن (۴/۱۱)، جانشین نشانه‌های ارتباطات کلامی (۴/۰۹)، امکان برداشت نامناسب از پیام (۳/۶۱)، تلطیف لحن پیام (۳/۳۳)، انتقال اطلاعات (۳/۲۶) و جانشین کلمات (۲/۲۲).

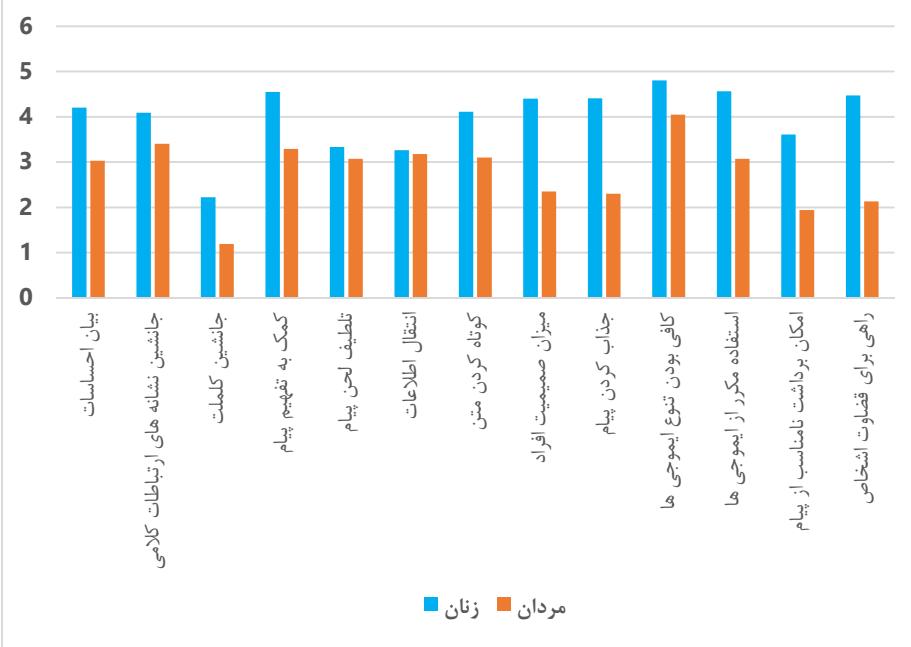
اولویت‌های انگیزشی مردان برای استفاده از ايموجي نیز بدین ترتیب بود: کافی بودن تنوع ايموجي‌ها (۴/۰۵)، جانشین نشانه‌های ارتباطات کلامی (۳/۴۰)، کمک به تفہیم پیام (۳/۲۹)، انتقال اطلاعات (۳/۱۸)، کوتاه کردن متن (۳/۱۰)، تلطیف لحن پیام (۳/۰۷)، استفاده مکرر از ايموجي‌ها (۳/۰۶)، بیان احساسات (۳/۰۳)، میزان صمیمیت افراد (۲/۳۵)، جذاب کردن پیام (۲/۲۳)، راهی برای قضاوت اشخاص (۲/۱۳)، امکان برداشت نامناسب از پیام (۱/۹۴) و جانشین کلمات (۱/۱۹).

جدول ۱. شاخص‌های آمار توصیفی مشارکت‌کنندگان در طرح

ردیف	ویژگی	جنسیت	میانگین	انحراف استاندارد
۱	بیان احساسات	زن	۴/۲	±۰/۳۱
		مرد	۳/۰۳	±۰/۴
۲	جانشین نشانه‌های ارتباطات کلامی	زن	۴/۰۹	±۰/۴۲
		مرد	۳/۴	±۱/۰۱
۳	جانشین کلمات	زن	۲/۲۲	±۰/۳۳
		مرد	۱/۱۹	±۰/۷۵
۴	کمک به تعهیم پیام	زن	۴/۰۵	±۰/۴۲
		مرد	۳/۲۹	±۰/۶۳
۵	تاطلیف لحن پیام	زن	۳/۲۳	±۰/۲۵
		مرد	۳/۰۷	±۰/۴۱
۶	انتقال اطلاعات	زن	۳/۲۶	±۱/۰۷
		مرد	۳/۱۸	±۰/۷۵
۷	کوتاه‌کردن متن	زن	۴/۱۱	±۰/۳۹
		مرد	۳/۱	±۰/۶۴
۸	میزان صمیمیت افراد	زن	۴/۴	±۰/۳۶
		مرد	۲/۳۵	±۰/۸۹
۹	جذاب کردن پیام	زن	۴/۴۱	±۰/۲۹
		مرد	۲/۸۳	±۰/۳۷
۱۰	کافی بودن تنوع ایموجی‌ها	زن	۴/۸	±۰/۲
		مرد	۴/۰۵	±۰/۵۸
۱۱	استفاده مکرر از ایموجی‌ها	زن	۴/۰۶	±۰/۳۲
		مرد	۳/۰۶	±۰/۴۹
۱۲	امکان برداشت نامناسب از پیام	زن	۳/۶۱	±۰/۵۱
		مرد	۱/۹۴	±۰/۵۵
۱۳	راهی برای قضاوت اشخاص	زن	۴/۴۷	±۰/۲۳
		مرد	۲/۱۳	±۰/۷

با توجه به نرمالبودن توزیع داده‌ها ($P>0.05$) از آزمون پارامتریک تی استیوونت برای مقایسه میانگین پاسخ‌های زنان و مردان استفاده شد که جزئیات آن در جدول ۲ و نمودار ۱، مشاهده می‌شود. پس از انجام آزمون تی استیوونت (T -test) و تحلیل نتایج حاصله، مشخص شد واریانس داده‌ها در تمام ۱۳ انگیزه مورد بررسی، در گروه‌های زنان و مردان، تفاوت معناداری نداشتند. همچنین مشخص شد از میان انگیزه‌های مورد بررسی، میانگین نمرات انگیزه‌های میزان صمیمیت افراد ($P=0.013$)، جذاب کردن پیام ($P=0.009$)، استفاده مکرر از ایموجی‌ها ($P=0.015$)، و راهی برای قضاوت ($P=0.001$) در میان زنان و مردان تفاوت معناداری دارند.

نمودار ۱- مقایسه میانگین انگیزه‌های زنان و مردان برای استفاده از ایموجی

جدول ۲. نتیجه آزمون تی استیودنت مستقل برای مقایسه انگیزه‌های استفاده از ایموجی در تؤییتر توسط زنان و مردان

ردیف	ویژگی	آزمون تی استیودنت برای برابری میانگین‌ها					آزمون لوبن برای برابری واریانس‌ها	ردیف	
		اختلاف انحراف استانداردها	اختلاف میانگین‌ها	Sig	درجه آزادی	t			
۱	بیان احساسات	۰/۰۹	۱/۱۷	۰/۰۵۳	۷۹	۷/۱۵	۰/۷۶۶	۰/۰۸۴	
۲	جانشین نشانه‌های ارتباطات کلامی	۰/۵۹	۰/۶۹	۰/۰۹۵	۷۹	۸/۲۶	۰/۵۲۵	۰/۰۷۹	
۳	جانشین کلمات	۰/۴۲	۱/۰۳	۰/۰۳۴	۷۹	۷/۰۵	۰/۷۱۴	۰/۰۷۷	
۴	کمک به تلفیم پیام	۰/۲۱	۱/۲۶	۰/۰۶۱	۷۹	۷/۱۵	۰/۸۰۹	۰/۰۸۸	
۵	تلطیف لحن پیام	۰/۱۶	۰/۲۶	۰/۷۳۸	۷۹	۸/۴۴	۰/۰۷۸	۰/۰۹۵	
۶	انتقال اطلاعات	۰/۳۲	۰/۰۸	۰/۱۰۷	۷۹	۸/۱۵	۰/۰۶۶	۰/۰۱۴	
۷	کوتاه‌کردن متن	۰/۲۵	۱/۰۱	۰/۰۸	۷۹	۷/۶۳	۰/۲۲۴	۰/۰۸۶	
۸	میزان صمیمیت افراد	۰/۵۳	۲/۰۵	۰/۰۱۳*	۷۹	۵/۰۱	۰/۷۶۶	۰/۱۱۲	
۹	جذاب کردن پیام	۰/۰۸	۲/۱۱	۰/۰۰۹*	۷۹	۴/۹۲	۰/۹۰۶	۰/۱۵۸	
۱۰	کافی‌بودن تنوع ایموجی‌ها	۰/۳۸	۰/۷۵	۰/۰۹۱	۷۹	۸/۲۹	۰/۰۷۷	۰/۰۱۱	
۱۱	استفاده مکرر از ایموجی‌ها	۰/۱۷	۱/۴۹	۰/۰۱۵*	۷۹	۷/۸	۰/۴۴۶	۰/۰۶۸	
۱۲	امکان برداشت نامناسب از پیام	۰/۰۴	۱/۶۷	۰/۰۶۵	۷۹	۸/۲۲	۰/۵۷۳	۰/۱۰۳	
۱۳	راهی برای قضاوت اشخاص	۰/۴۷	۲/۳۴	۰/۰۰۱*	۷۹	۴/۹۱	۰/۸۰۱	۰/۲۰۹	

(P≤0/05*)

۵. بحث و نتیجه‌گیری

نتایج مطالعات متعدد جامعه‌شناسان و روان‌شناسان حاکی از آن است که ایموجی‌ها در حال ایجاد زبانی نوین برای نسل جدید هستند (الشنقیتی، ۲۰۱۶). یکی از واضح‌ترین عملکردهای ایموجی‌ها، توانایی آنها در نزدیک‌تر کردن مکالمات اینترنت محور به ارتباطات شفاهی مانند حالات چهره و رُست‌هاست. ایموجی‌ها این امکان را ایجاد می‌کنند افراد بتوانند احساسات را در مکالمات منتقل کرده یا به محتوا کلامی، ارزش عاطفی بیفزایند. برهمین اساس پژوهش پیش رو با هدف بررسی و مقایسه انگیزه‌های استفاده از ایموجی میان فعالان زن و مرد حوزه

رسانه در تؤییتر انجام شد. بدین منظور پرسشنامه محقق ساخته که روایی و پایایی آن مورد تأیید قرار گرفت بین ۴۰ روزنامه‌نگار زن و ۴۰ روزنامه‌نگار مرد که عضو انجمن صنفی روزنامه‌نگاران تهران بودند، دارای سابقه کار بیشتر از ۳ سال و حساب کاربری فعال در تؤییتر بودند، توزیع شد. داده‌های گردآوری شده نیز با استفاده از آزمون‌های آماری، تجزیه و تحلیل شدند. در حالی که میانگین نمرات داده شده از سوی مشارکت‌کنندگان در این تحقیق، در مجموع بیانگر انگیزه بالای آنها برای استفاده از ایموجی در تولید محتوا و پیام‌های ارسالی آنها در تؤییتر بود، هرینگ و دایناس (۲۰۱۷) نیز بر این موضوع تأکید داشتند که زبان ایموجی، یک نظام مقرن به صرفه برای ارتباطات سریع بوده و برای بهبود معنا مناسب و کافی است؛ در حالی که در نظام نگارش الفبایی و سخن‌گفتن، به مواد زبانی بیشتری نیاز است. به بیان دیگر، زبان ایموجی کیفیت بالایی در فشرده‌سازی مفاهیم را نشان می‌دهد که این نکته می‌تواند در این گفته معروف خلاصه شود که یک تصویر مناسب می‌تواند به اندازه هزار واژه، ارزش داشته باشد. در همین راستا ویک (۲۰۱۷) در تحقیق خود به این نکته دست یافت که ایموجی‌ها به عنوان علامت نگارشی عمل کرده و از قدرت خاصی برای ارائه معنای جمله، در صورت موفق نبودن کلمات در انجام این وظیفه، برخوردارند. هولتگریو و راینسون (۲۰۲۰) نیز به این نتیجه دست یافتند که ایموجی‌ها، عدم قطعیت معنا را از بین برد و وضوح را به ویژه در مواردی که احساسات با کلماتی مرتبط است که نیاز به شفاف‌سازی دارند، ارائه کرده و موجب تسهیل درک معنا می‌شوند که نتایجی مشابه و هم‌راستا با تحقیق پیش‌رو محسوب می‌شود.

براساس نتایج به دست آمده از بخش دوم تحلیل داده‌های تحقیق پیش‌رو، اولویت‌های انگیزشی زنان و مردان برای استفاده از ایموجی‌ها در متن تؤییت‌های خود متفاوت بود، اما در انگیزه‌های بیان احساسات (گزینه اغلب درست)، جانشین نشانه‌های ارتباطات کلامی (گزینه اغلب درست)، جانشین کلمات (گزینه به ندرت درست)، کمک به تفهیم پیام (گزینه اغلب درست)، تلطیف لحن پیام (گزینه گاهی درست)، انتقال اطلاعات (گزینه گاهی درست)، کوتاه‌کردن متن (گزینه اغلب درست)، کافی بودن تنوع ایموجی‌ها (گزینه اغلب درست)، امکان برداشت نامناسب از پیام (گزینه گاهی درست) تا حد تیادی شرایط مشابهی داشتند. طبق نتایج به دست آمده از داده‌ها، زنان و مردان در استفاده از ایموجی‌ها در متن تؤییت‌های خود در انگیزه‌های میزان صمیمیت افراد (زنان گزینه اغلب درست، مردان گزینه به ندرت درست)، جذاب کردن پیام (زنان گزینه اغلب درست، مردان گزینه به ندرت درست)، استفاده مکرر از ایموجی‌ها (زنان گزینه همیشه درست، مردان گزینه گاهی درست)، و راهی برای قضاوت

اشخاص (زنان گزینه اغلب درست، مردان گزینه بهندرت درست) دارای تفاوت‌های معنادار بودند. در همین‌راستا، ولف (Woolf) (۲۰۰۰) در مطالعه خود دریافت هنگامی که مردان در حال برقراری ارتباط با زنان هستند، تمایل به اتخاذ استاندارد زنانه برای ابراز احساسات بیشتری دارند. او همچنین خاطرنشان کرد که مردان و زنان از ایموجی‌ها برای اهداف مختلفی استفاده می‌کنند. زنان بیشتر از ایموجی‌های مرتبط با فرایندهای روان‌شناختی مانند احساسات استفاده می‌کنند، در حالی که مردان بیشتر ایموجی‌های مرتبط با شغل، فناوری و اعداد را به کار می‌برند. الشقیقی (۲۰۱۶) در پژوهش خود به این موضوع اشاره کرد که ایموجی‌ها بیشتر توسط زنان استفاده می‌شود، زیرا در ارتباطات آنلاین، احساساتی تر از مردان هستند. او همچنین عنوان کرد که جنسیت به عنوان عاملی مهم می‌تواند بر انگیزه استفاده از ایموجی بین زنان و مردان تمایز ایجاد کند. همچنین در تحقیق گودین (Goodin) (۲۰۲۱) نیز مشخص شد که زنان، بیشتر از مردان و از طیف وسیع‌تری از ایموجی‌ها در پیام‌های خود استفاده می‌کنند؛ نتایجی که هم‌راستا با یافته‌های تحقیق پیش رو محسوب می‌شوند.

در حالی که هنگام برقراری مکالمات رودررو، نشانه‌های غیرکلامی مانند حالات چهره و بروز هیجانات، ابزاری برای بیان احساسات و تغییر معنای پیام محسوب می‌شوند، ایموجی‌ها در ارتباطات اینترنت‌محور، جایگزین این ویژگی‌ها شده و به عنوان نشانه‌ای برای درک پیام ارسال شده توسط گیرنده، عمل می‌کنند. اهمیت این موضوع زمانی دوچندان می‌شود که توجه داشته باشیم همگام با توسعه روزافزون شبکه‌های اجتماعی به عنوان بسترها تولید محتوا و برقراری ارتباطات انسانی، استفاده از ایموجی‌ها می‌تواند مکمل عبارات عاطفی و تاثیرگذار بر روابط بین فردی باشد. درواقع ایموجی‌ها می‌توانند به خوبی شدت پیام‌های کلامی را تقویت یا کاهش دهنده و بر درک افراد از یکدیگر تاثیرگذار باشند. بر همین اساس توجه بیش از پیش به جامع‌نگری در ابداع ایموجی‌های جدید و انجام مطالعات با همکاری پژوهشگرانی از رشته‌های مختلف علوم همچون جامعه‌شناسی، روان‌شناسی، زبان‌شناسی و علوم شناختی، ضرورتی گریزناپذیر محسوب می‌شود.

کتاب‌نامه

Adams, J. (2017). Emojis: Carriers of Cultural and Symbols of Identity: A Thesis in Media and Communication Studies. Master's Thesis. Malmo University.

- Alshenqeeti, Hamza. (2016). "Are Emojis Creating a New or Old Visual Language for New Generations? A Socio-Semiotic Study". *Advances in Language and Literary Studies*. Vol 7/ December 2016, 69- 56.
- An, J., Li, T., Teng, Y., & Zhang, P. (2018). Factors Influencing Emoji Usage in Smartphone Mediated Communications. *International Conference on Information*, 423- 428.
- Barbieri, F., Kruszewski, G., Ronzano, F. (2016a). How Cosmopolitan are emojis? Exploring emojis over meaning over different languages with distributional semantics. *Proceedings of the 2016 ACM on Multimedia Conference*, 531- 535.
- Butterworth, S.E., Giuliano, T.A., White, J., Cantu, L., & Fraser, K.C. (2019). Sender gender influence emoji interpretation in text messages. *Frontiers in Psychology*, 10, 784. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.00784>.
- Bosch, O.J., & Revilla, M. (2018). The Use of Emojis by Millennials. *Research and Expertise Center for Survey Methodology*, (57). <https://doi.org/10.1007/978-3-642-04769-5>.
- Chatzichristos, C., Morante, M., Andreadis, N., Kofidis, E., Kopsinis, Y., and Theodoridis, S. (2020). Emojis influence autobiographical memory retrieval from reading words: an fMRI-based study. *PloS One* 15:e0234104.
- Danesi, M. (2016). *The Semiotics of Emoji: The Rise of Visual Language in the Age of the Internet*. Bloomsbury Publishing, 110- 119.
- Derks D, Bos A., Grumbkow J. (2008). Emoticons in Computer-Mediated Communication: Social Motives and Social Context. *Cyberpsychol Behav* 11:99-101.
- Dresner, E. & Herring, S. (2010). Functions of the Non-Verbal in CMC: Emoticons and Illocutionary Force, in *Communication Theory*, 249-268.
- Glikson, E., Cheshin, A., & Kleef, G.A.V. (2018). The dark side of a smiley: Effects of smiling emoticons on virtual first impressions. *Social Psychological and Personality Science*. Vol 9(5), 614-625.
- Goodin, D. (2021, January 6). WhatsApp gives users an ultimatum: Share data with Facebook or stop using the app Ars Technica. <https://arstechnica.com/tech-policy/2021/01/whatsapp-users-must-share-their-data-with-facebook-or-stop-using-the-app/>.
- Guibon, G., Ochs, M., & Bellot, P. (2017). From Emojis to Sentiment Analysis. *WACAI 2016 Aix Marseille Universite*, 1-8.
- Haji, H.H., Bakir, S.N. (2019). The Use of Emoticons among University Students: A Pragmatic Study. *Zanco Journal of Humanity Sciences*, 23(1), 278-290.
- Herring, S.C. (2010). A Faceted Classification Scheme for Computer-Mediated Discourse. *Language@Internet*, 4.1.
- Herring, S.C. (2013). Discourse in Web 2.0: Familiar, Reconfigured, and Emergent. In Tannen, D.&Tester, A.M. (Eds). *Georgetown University Round Table on Languages and Linguistics 2011: Discourse 2.0: Language and New Media*. Washington, DC: Georgetown University Press, 1-25.
- Herring, S.C. & Dainas, A.R. (2020). Gender and Age Influence on Interpretation of Emoji Functions. *ACM Translation on Social Computing*, 3(2), 1-26. <http://doi.org/10.1145/3375629>.

- Hogenboom, A., Bal, D., Frasincar, F., Bal, M., De Jong, F., & Kaymak, U. (2015). Exploiting Emoticons in Polarity Classification of Text. *Journal of Web Engineering*. Vol 14 (1&2), 22-40.
- Holtgraves, T., and Robinson, C. (2020). Emoji can Facilitate Recognition of Conveyed Indirect Meaning. *PloS One*. 15:e0232361. Doi: 10.1371/journal.pone. 0232361.
- Kariryaa, A., Runde, S., Heuer, H., Jungherr, A., & Schonig, J. (2020). The Role of Flag Emoji in Online Political Communication. *Social Science Computer Review*, 08944393209085, 1-21.
- Li, L., & Yang, Y. (2018). Pragmatic Functions of Emoji in Internet-Based Communication. A Corpus-Based Study. *Asian-Pacific Journal of Second and Foreign Language Education*, 3(1), 16.
- Lomicka, L., & Lord, G. (2012). A Tale of tweets. Analyzing Microblogging among Language Learners. System, 40, 48-63. <https://www.researchgate.net/publication>.
- McCulloch, G. (2019). Because Internet. Understanding the New Rules of Language. New York City: Riverhead Books.
- Skovholt, K., Gronning, A., & Kankaanranta, A. (2014). The communicative functions of emoticons workplace e-mail. *Journal of Computer-Mediated Communication*. Vol (19)(4), 780-797.
- Shatha Hakami. (2017). The Importance of Understanding Emoji: An Investigative Study. *Hci*, (Spring), 1-20.
- Smith, A. (2011). 22% of Online Americans Used Social Networking on Twitter for Politics in 2010 Campaign. Washington, DC: Pew Research Center, 1-92.
- Tandyonomanu, D., & Tsuroyya. (2018). Emoji: Representations of Nonverbal Symbols in Communication Technology. *IOP Conference Series: Material Science and Engineering*, 288(1). <https://doi.org/10.1088/1757-899X/288/1/012052>
- Tang, Y., & Khe Foon, H. (2019). Emoticon, Emoji, and Sticker Use in Computer-Mediated Communication: A Review of Theories and Research Findings. *International Journal of Communication*, 13, 2457-2483.
- Tossell, C.C., Kortum, P., Shepard, C., Barg-Walkow, L.H., Rahmati, A., & Zhong, L. (2012). A Longitudinal Study of Emoticon Use in Text Messaging from Smartphones. *Computer in Human Behavior*, 28.2, 659-663.
- Unicode (2019, October 18). Emoji Frequency. The Most Frequent Emoji. Retrieved 24 October 2019 from <https://home. Unicode.org/emoji/emoji-frequency>.
- Wagner, A., Marusek, S., Yu, W. (2020). Sarcasm, the smiling poop, and E-discourse aggressiveness: getting far too emotional with emojis.
- Walther, J. B., and Daddario, K. P. 2001. The impacts of emoticons on message interpretation in computer-mediated communication. *Social science computer review* 19(3): 324- 347. Wijer
- Wolf, A. (2000). Emotional Expression Online: Gender Differences in Emoticon Use. *Cyberpsychology and Behavior*, 3(5), 827-833. <https://doi.org/10.1089/10949310050191809>
- Yoo, J. (2007). To smile or not to smile: Defining the effects of emoticons on relational outcomes. Annual meeting of international Communication Association Conference. Retrieved from <http://citation. Allacademic. Com// meta/ p 169395 index. Htm>.

بررسی انگیزه استفاده از ایموجی میان فعالان ایرانی ... (پروین فغوری آذر و دیگران) ۱۸۳

Zhao, L., & Zeng, C. (2017). Using Neural Networks to Predict Emoji Usage from Twitter Data. Semantic Scholar, 1-6.